

[Jørgen Peder Hansen.]

erfaringer fra et enkelt forvaltningsområde vil kunne anses for tilstrækkeligt grundlag til at indføre princippet i hele forvaltningen.

Jeg for min part vil da gerne have nøjere kendskab til, hvilke erfaringer man er kommet til i de senere år i de andre nordiske lande. Det er vel rigtigt, at jeg retter spørgsmålet til justitsministeren, og jeg er tilfreds med en eventuel senere besvarelse i et udvalg. Ligeledes interesserer det mig at høre nærmere om de erfaringer, vi hidtil har gjort med loven om partsøffentlighed. Det må være af ganske særlig interesse for os alle. Jeg forstår på justitsministeren, at der for øjeblikket foregår en indsamling af erfaringsmateriale, og at det vil være naturligt at vente med materialet til en gang i udvalget.

Det forslag, der er til behandling, begrænser offentlighedsprincippet på nogle punkter, og jeg er for så vidt ikke uenig heri. Fra det svenske adskiller det sig principielt derved, at det forudsætter kendskab til konkrete sager, for at der kan rettes forespørgsler til forvaltningen. Skulle vi følge svenskerne med fri ret til at gennemse journaler og alle aktstykker, der ligger uden for begrænsningen, måtte vi naturligvis først have helt klar besked på, hvad det ville indebære rent praktisk. Jeg mener ikke, betænkningen er tilstrækkelig oplysende herom. For øvrigt er det værd at have i tankerne, at der er en himmelvid forskel på det danske og det svenske administrationssystem.

Ordføreren for forslagsstillerne var for et øjeblik siden inde på pressens ansvar i forbindelse med offentlighedsprincippet. Det var jeg glad for at høre om, men jeg kunne godt tænke mig at få noget nærmere at vide herom, og om man hos forslagsstillerne har nogen viden om, hvorledes dette spørgsmål om pressens ansvar er blevet behandlet i de andre nordiske lande. Har forslagsstillerne nogen viden om, hvad der er sagt og skrevet herom? Har man forsøgt at indhente en sådan viden i det hele taget?

Ligeledes er det vist af væsentlig interesse at få oplysninger frem om, i hvor vid udstrækning forslagsstillerne regner med, at det vil blive nødvendigt at beskæftige sig med at efterkomme krav om udlevering af dokumenter, aktstykker m. v. Venstres

ordfører i 1964, frk. Helga Pedersen, var jo på det rene med, at det ville blive et endog særdeles omfattende arbejde, som ville lægge beslag på yderligere arbejdskraft. Er forslagsstillerne parat til senere hen som en konsekvens af lovforslaget at medvirke til, at administrationen får den tilstrækkelige arbejdskraft? Jeg vil gerne have en klar besvarelse af dette spørgsmål, idet jeg har bemærket mig, at forslagsstillerne ligefrem regner med, at der ligger muligheder for en rationalisering i forslaget.

I øvrigt skal jeg ikke lægge skjul på, at jeg har en stik modsat opfattelse selv, og hvis der virkelig var tale om rationalisering, kunne jeg ikke drømme om at medvirke til at gennemføre en sådan, uden at de i forvaltningen ansatte, nemlig personalet, også havde haft en mulighed for at udtale sig. Det er en god skik i forbindelse med enhver form for rationalisering.

I øvrigt finder jeg, det ville være rimeligt at få klarhed over, om personalet kunne have bemærkninger i det hele taget at gøre til lovforslaget. Det er dog stærkt impliceret i problemerne. På alle andre områder er vi særdeles omhyggelige med at give alle de interesserede parter mulighed for at udtale sig. Jeg er klar over, at kommissionen har haft en repræsentant for samrådet, men det er vist værd at overveje, hvorledes de ansattes repræsentanter i øvrigt ser på problemerne. Vi kommer næppe uden om det synspunkt, at det vil skabe et forøget ansvar for personalet at skulle administrere en ordning som den her omhandlede, hvor en række sager og bilag ofte efter en, man kan måske sige hårfin vurdering ikke vil kunne udleveres. Jeg ville anse det for helt rimeligt, om vi fik en nøjere tilkendegivelse herom fra personalet, og jeg vil sætte pris på, om forslagsstillerne vil udtale sig herom.

Jeg skal ikke gå ind på en gennemgang af lovforslaget; lad det ligge til et udvalgsarbejde. Jeg vil blot fremhæve grundsynspunktet for mit parti, at vi er inde på et meget kompliceret område, som kræver den allerstørste omhyggelighed også i det forberedende lovgivningsarbejde. Vi har allerede en del seriøst materiale, men det forekommer mig, at vi bør hellige os meget stærkt, hvad der er sket i den mellem-liggende tid i de andre nordiske lande, og